

případě, jsou-li žaloby o zaplacení takovéto pohledávky proti poddlužníku již zahájeny, může poddlužník, slože pohledávku u soudu procesního, navrhnouti, by z rozepré byl propuštěn. Jest tedy přímo zákonem poddlužníkovi přiznáno oprávnění k soudnímu složení a proto nemůže poddlužník v takovémto případě ve sporu o pohledávku býti odsouzen k jejímu přímému placení, nýbrž jen k složení do soudní úschovy. Odvolací soud, vycházející ze svého nesprávného názoru právního, nevzal okolnosti v tomto směru pro rozhodnutí závažné na přetřes, a bude proto třeba dle Šu 182 c. ř. s. objasnit věc po skutkové stránce a provést skutkové zjištění zejména i v tom směru, zda vůbec a v jaké číselné výši bylo by žalované i z tohoto důvodu odsouditi jen k soudnímu složení.

Čís. 4740.

Lze postoupiti i budoucí pohledávku, pokud není pochybnosti o osobě příštího dlužníka a o pohledávce samotné co do jejího vzniku.

Nelze soudně zabaviti pohledávku, jež byla již postoupena osobě třetí.

(Rozh. ze dne 25. února 1925, Rv II 32/25.)

Josef R. postoupil pohledávku, kterou měl vůči zemské pokladně z důvodu prováděných staveb, písemně dne 20. dubna 1923 žalované bance. Pohledávka ta byla teprve po tomto postupu pro žalující nemocenskou pokladnu soudně zabavena a jí k vybrání přikázána. Zemská pokladna složila dne 29. února 1924 na soudě peníz, jež dlužila Josefu R-ovi. Žaloba nemocenské pokladny na banku o uznání, že z peněz, složených zemskou pokladnou, přísluší část 18.890 Kč 61 h žalobkyni, a o svolení k vyplacení oné části žalobkyni byla oběma nižšími soudy zamítnuta, odvolacím soudem mimo jiné z těchto důvodů: Postupem ze dne 20. dubna 1923 přestal býti R. majitelem pohledávky a žalovaná jako postupnice stala se její vlastníčí. Zemský výbor jako poddlužník musí vzhledem k tomu, že pohledávka byla teprve po postupu zabavena, dbáti tohoto převodu. Stanoví-li se v Šu 294 ex. ř., že dlužník se má zakázati, aby se svou pohledávkou nenakládal, zejména, by jí nevybral, jest tím jenom jasně řečeno, že soudní zákaz může se setkat s právním účinkem jenom tehdy, je-li pohledávka v době doručení soudního zákazu dosud majetkem dlužníkovým. Poněvadž ale v tomto případě bylo zjištěno, že pohledávka v době doručení soudního zákazu majetkem dlužníkovým již nebyla a že byla již majetkem žalované banky, jest onen soudní zákaz právně bezúčinným. Nárok žalobní domáhající se na žalované uznání, že z peněz, uložených zemskou pokladnou u schovacího úřadu soudního přísluší jí část 18.890 Kč 61 h není zákonem ospravedlněn. Odvolatelka vytýká rozsudku nesprávné právní posouzení také po té stránce, že první soud přehlíží, že postup jest vůbec neplatným, poněvadž se stal v době, kdy pohledávka R-ova vůči zemskému výboru ještě neexistovala. Také tato výtka jest neopra-

vedlněnou. První soud zjistil, že převod pohledávky (ústně) se stal počátkem dubna a že písemně se stal 20. dubna 1923. Nezáleží na tom, že pohledávka v době postupu nebyla ještě existentní, stala se však existentní dne 21. dubna 1923, kdy zemská stavební správa R-a uvědomila o přijetí jeho nabídky (čl. 321 obch. zák.), takže postup stal se před soudním zabavením a přikázáním pohledávky k vybrání právně účinným.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolatelka, uplatňujíc neplatnost postupu pohledávky před jejím vznikem, přehlíží, že sama vymohla si zájem a přikázání pohledávky té před 21. dubnem 1923, kdy podle jejího tvrzení pohledávka vznikla, a že by sama nemohla uplatnit právo na tuto pohledávku, kdyby byl správným názor, jí hájený. Ve skutečnosti je však možným i postup budoucí pohledávky, pokud není pochybnosti o osobě příštího dlužníka, a zejména i o pohledávce samotné co do jejího vzniku. V tomto případě šlo o přijetí nabídky R-ovy na provedení díla pro zemský výbor, takže bylo předem jisto, že půjde o pohledávku za provedené dílo proti jeho objednateli. Další vývody dovolatelčiny spočívají na nesprávném výkladu Šu 1395 obch. zák. Postup pohledávky stal se úmluvou mezi původním věřitelem a jejím nabyvatelem. Tímto okamžikem přestal R. býti věřitelem, a nemohli již věřitelé jeho nabytí práv na postoupenou pohledávku, jež mu již nenáležela.

Čís. 4741.

Ochrana nájemců (zákon ze dne 27. dubna 1922, čís. 130 sb. z. a n.).

Uzavřena-li s a m o s t a t n á smlouva nájemní a s a m o s t a t n á smlouva o koupi zařízení krámu, není ani ona ani tato smlouva neplatnou.

(Rozh. ze dne 25. února 1925, Rv II 100/25.)

Žalobci uzavřeli se žalovanou jednak smlouvu nájemní, najavše od ní obchodní místnosti a byt, jednak smlouvu kupní, převzavše od ní regály a zboží v bývalém obchodě žalované se nalézající. Žalobě, již domáhali se žalobci na žalované, by nájemní smlouva byla prohlášena za neplatnou a by žalovaná byla uznána povinnou vrátiti úplaty za regály a zboží, procesní soud první stolice vyhověl, odvolací soud žalobu zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Za nesprávné posouzení právní považují dovolatelé mínění odvolacího soudu, že nájemní smlouva ohledně obchodních místností a bytu